

Справа №487/1527/23
Провадження №1-кк/487/782/23

УХВАЛА Іменем України

23.03.2023

Слідчий суддя Заводського районного суду міста Николаєва Цуркан Р.С., за участю секретаря судових засідань – Тітова А.О., прокурора – Коткової В.А., слідчого – Воробського П.П., захисника – Школьникової І.Б.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі суду м. Николаєва клопотання старшого слідчого Першого слідчого відділу (з дислокацією у м. Николаєві) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Николаєві, Довбаша С.С. у кримінальному провадженні № 62022150010000682 про дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62022150010000682 від 01.11.2022 за ч. 7 ст. 111-1 КК України відносно підозрюваного **Єрмоєнка Ігоря Олександровича**, -

ВСТАНОВИВ:

Слідчий звернувся до слідчого судді із вищевказаним клопотанням.

В обґрунтування клопотання слідчий зазначив наступне.

У провадженні першого слідчого відділу (з дислокацією у м. Николаєві) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Николаєві перебувають матеріали кримінального провадження № 62022150010000682 від 01.11.2022, за підозрою Єрмоєнка І.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно зі ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та Законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями ст.ст. 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого

кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч.1 ст.17, ч.1 ст.65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132 та 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до ст.ст. 72 та 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської, Миколаївської, Запорізької, Харківської, Сумської, Чернігівської областей відноситься до території України.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907, IV Женевською конвенцією 1949, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Статтею 42 Додатку до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї суходільної війни, 1907 року, визначено, що територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до Женевських конвенцій 1949 будь-які протиріччя, які виникають між двома державами і призводять до втручання збройних сил, є збройним конфліктом у розумінні статті 2, навіть якщо одна зі сторін конфлікту заперечує існування стану війни. При цьому не має значення, скільки триває конфлікт, або скільки нападів мало місце.

В той же час, 24.02.2022, військовослужбовці зс рф на виконання наказу головного командувача рф, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України, здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування,

підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, чим вчинили дії, спрямовані на зміну меж території та державного кордону України, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

З огляду на викладене, Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України № 2102-IX від 24.02.2022, з 05:30 год. 24.02.2022 на території України було введено воєнний стан, який Указами Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 (затверджено Законом України № 2119-IX від 15.03.2022), № 259/2022 від 18.04.2022 (затверджено Законом України № 2212-IX від 21.04.2022), № 341/2022 від 17.05.2022 (затверджено Законом України № 2263-IX від 22.05.2022), № 573/2022 від 12.08.2022 (затверджено Законом України № 2500-IX від 15.08.2022), № 757/2022 від 07.11.2022 (затверджено Законом України № 2738-IX від 16.11.2022), № 58/2023 від 06.02.2023 (затверджено Законом України № 2915-IX від 07.02.2023) продовжено до 19.05.2023.

Згідно з вимогами ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Херсонської області, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами, що підтверджується Переліком територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 (зі змінами та доповненнями), представниками рф з числа своїх громадян та місцевого населення Херсонської області були сформовані підрозділи силового блоку, які виконують функції правоохоронних органів, тим самим вчиняють діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Крім того, після початку збройної агресії російської федерації проти України, яка розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, що переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, констатоване на найвищому юридичному рівні Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй "Агресія проти України" A/RES/ES-11/1 від 02.03.2022 та проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16.03.2022, збройні формування рф, крім інших сухопутних територій, в строк до 03.03.2022 зайняли міста Херсон, Генічеськ, Скадовськ, Олешки, Каховку, Нову Каховку, Голу Пристань Херсонської області, м. Снігурівку Миколаївської області, тимчасово окупувавши зазначені території в межах Херсонської та Миколаївської областей, із розташованими в них державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю

Української влади на територіях населених пунктів Херсонської, Миколаївської областей, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами, представниками російської федерації з числа своїх громадян, громадян України та місцевого населення Херсонської області були сформовані незаконні органи влади, які виконують функції, в тому числі, правоохоронних органів, тим самим вчиняють діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Так, у відповідності до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права. Тимчасова окупація російською федерацією територій України незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 цього Закону тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ч.ч. 1, 2, 3 ст. 9, ст. 19 цього Закону державні органи, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною другою цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану. Особи, винні у порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність, передбачену законом.

Так, у травні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, окупаційною владою рф на тимчасово окупованій території м. Херсон, незаконно створено орган влади Управління служби виконання покарань по Херсонській області, поклавши на вищевказаний орган виконання аналогічних завдань, які визначені для Державної кримінально-виконавчої служби України, однак які реалізуються в інтересах окупаційної влади рф зі здійснення заходів щодо здійснення державної політики у сфері виконання кримінальних покарань.

У цей же період, Єрьоменко І.О., будучи громадянином України, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для розуміння факту захоплення та подальшого утримання російською федерацією території м. Херсон та інших населених пунктів Херсонської, Миколаївської областей, усвідомлення проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади рф, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації рф та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Херсонської і Миколаївської областей системи органів державної влади рф, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, в порушення вимог ст. 19 Конституції України, якою передбачено, що органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені

Заводський районний суд
м. Миколаєва

*1423*15588212*1*1*

Конституцією та законами України, в травні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, однак не пізніше 26.05.2022 року, в період проведення військових дій на території Херсонської і Миколаївської областей, використовуючи теоретичні знання і практичні навички, отримані в Україні, надав добровільну згоду на співпрацю з окупаційною владою РФ та добровільно зайняв в незаконному правоохоронному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, посаду начальника Дар'ївської виправної колонії (№3) Управління служби виконання покарань по Херсонській області, після чого останній розпочав виконувати вказівки і розпорядження керівників окупаційної адміністрації РФ на вищевказаній посаді.

Таким чином, за викладених обставин, внаслідок добровільного зайняття посади начальника Дар'ївської виправної колонії (№3) незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території, а саме Управління служби виконання покарань по Херсонській області, Єрмоєнко І.О. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме – у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

У клопотанні слідчий вказує, що підозрюваний Єрмоєнко І.О. переховується від органів слідства на тимчасово окупованій території України, у зв'язку із чим звернувся із зазначеним клопотанням про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування.

Слідчий в судовому засіданні підтримав клопотання.

Захисник в судовому засіданні не заперечувала проти його задоволення.

Вислухавши думку слідчого, захисника, дослідивши клопотання та докази, якими обґрунтовується клопотання, слідчий суддя приходять до наступних висновків.

Територіальним управлінням Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві, здійснюється досудове розслідування за ч. 7 ст. 111-1 КК України у кримінальному провадженні № 62022150010000682 від 01.11.2022 р.

Відповідно до ч.2 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо переліку злочинів, серед яких наявний передбачений ст. 111-1 КК України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Відповідно до ч.1 ст. 297-4 КПК України слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

21.02.2023 відносно Єрмоєнка І.О. складено повідомлення про підозру у вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, яке вручено йому у спосіб, передбачений КПК України для вручення повідомлень, згідно ч.8 ст. 135 КПК України.

Заводський районний суд

м. Миколаєва

*1423*15588212*1*1*

Слідчий суддя приходить до висновку про достатність доказів для підозри Єрмоєнка І.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. Підозра підтверджується доданими до клопотання доказами, зокрема, показаннями свідків Бабенка А.І., Жиромського А.Ю., Жуковець П.А., Іванова С.С., Куницького В.В., Пискуна Ю.В., Салтан Г.В., протоколами пред'явлення для впізнання за участю свідків, протоколом огляду від 09.01.2023, згідно якого оглянуто мобільний телефон «Samsung A30s» серійний номер RZ8N22FBXZN, який належить свідку Салтану Г.В.

Наявні у клопотанні відомості у сукупності вказують на те, що Єрмоєнко І.О. переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України з метою ухилення від кримінальної відповідальності. При цьому, слідчий суддя враховує, що у матеріалах наявні відомості про те, що Єрмоєнко І.О. викликався до органу досудового розслідування на 27.02.2023 р., 28.02.2023, 01.03.2023 р. на 10 год., однак не з'явився. Повістки про виклик йому вручені у спосіб згідно ч.8 ст. 135 КПК України.

Враховуючи викладене, вимоги, передбачені ч.1 ст. 297-4 КПК України для задоволення клопотання, доведені, а тому клопотання підлягає задоволенню.

Керуючись ст.ст. 297-1, 297-3, 297-4, 376 КПК України, слідчий суддя -

УХВАЛИВ:

Клопотання слідчого - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62022150010000682 від 01.11.2022 за ч. 7 ст. 111-1 КК України відносно підозрюваного **Єрмоєнка Ігоря Олександровича**.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя:

Р.С. Цуркан